

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Asan/19/2018
Identifikačné číslo spisu: 9015010061
Dátum vydania rozhodnutia: 22.08.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:9015010061.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a z členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Eriky Šobichovej, v právnej veci sťažovateľa (pôvodne žalobca): Univerzitná nemocnica L. Pasteura Košice, Rastislavova 43, Košice, zastúpený: advokátskou kanceláriou Alena Zadáková a spol., so sídlom Kováčska 32, Košice, IČO: 17 072 760, proti žalovanému: Úrad pre verejné obstarávanie, Dunajská 68, P.O. Box 58, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 70964/2015 č. s. 8523-P/2015 zo dňa 29.06.2015, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/232/2015-47 zo dňa 16. mája 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/232/2015-47 zo dňa 16. mája 2017 m e n í t a k, že rozhodnutie žalovaného č. 70964/2015 č. s. 8523-P/2015 zo dňa 29.06.2015 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d ě l š i e k o n a n i e.

Sťažovateľovi voči žalovanému p r i z n á v a nárok na úplnú náhradu trov konania na krajskom súde a kasačnom súde.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej v texte rozsudku len „krajský súd“) rozsudkom č. k. 5S/232/2015-47 zo dňa 16. mája 2017 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného, ktorý zamietol rozklad žalobcu a potvrdil rozhodnutie orgánu verejnej správy prvého stupňa. Úrad pre verejné obstarávanie rozhodnutím č.32741/2015, č. sp. 640-3000/205 zo dňa 25.03.2015, uložil žalobcovi pokutu vo výške 1276,22 €, podľa ustanovenia § 149 ods. 1 písm. a) zákona č. 25/2006 o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o verejnom obstarávaní“) za to, že sa vyhol povinnosti uzavrieť zmluvu podľa zákona o verejnom obstarávaní, spôsobom alebo postupom ustanoveným zákonom o verejnom obstarávaní tým, že zadal objednávku na upratovacie služby vykonané v budove Urgentného príjmu Univerzitnej nemocnice L. Pasteura Košice bez použitia postupov zadávania zákaziek podľa zákona o verejnom obstarávaní, čím postupoval v

rozpore so základnými povinnosťami verejného obstarávateľa upravenými v § 9 ods. 1 zákona o verejnom obstarávaní.

2. V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že námietka žalobcu ohľadne neúplného výroku neobstojí, nakoľko v zmysle § 59 ods. 2 správneho poriadku, ak sú preto dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení, alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí. Výrok rozhodnutia odvolacieho orgánu v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia správneho poriadku pri potvrdení prvostupňového rozhodnutia obsahovať či sa prvostupňové rozhodnutie potvrdzuje a odvolanie alebo odpor zamietajú. Ak rozhodnutie prvostupňového orgánu verejnej správy je odvolacím orgánom verejnej správy potvrdené a ak odvolací orgán nevykonal žiadnu zmenu vo výroku rozhodnutia. Výrok takéhoto rozhodnutia odvolacieho orgánu potom neobsahuje spôsob, miesto, čas, spôsob konania ako aj popis skutku. Výrok obsahuje číslo rozhodnutia prvostupňového orgánu verejnej správy, dátum z ktorého dátumu je a že toto rozhodnutie sa zamietajú a napadnuté rozhodnutie sa potvrdzuje.

3. Krajský súd konštatoval, že neobstojajú ani ďalšie námietky žalobcu, nakoľko druhostupňový orgán verejnej správy posúdil argumenty žalobcu uvedené v rozklade. Konštatoval, že nejde o nové skutočnosti s ktorými by sa už nevysporiadal prvostupňový orgán verejnej správy. Žalovaný vo svojom rozhodnutí uviedol skutočnosti, ktoré boli podkladom na rozhodnutie a aj akými úvahami bol vedený či prvostupňový orgán verejnej správy alebo žalovaný pri hodnotení dôkazov a ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov na základe ktorých rozhodol.

4. Krajský súd mal za preukázané, že pri zadávaní objednávky na upratovacie služby vykonané v budove Urgentného príjmu Univerzitnej nemocnice L. Pasteura Košice, žalobca postupoval v rozpore so základnými povinnosťami verejného obstarávateľa upravenými v § 9 ods. 1, 3 zákona o verejnom obstarávaní, keď zadal objednávku na poskytnutie služieb na predmet zákazky bez použitia postupov zadávania zákaziek podľa zákona o verejnom obstarávaní, čím sa vyhol povinnosti uzavrieť zmluvu podľa zákona o verejnom obstarávaní. Taktiež neobstojí argument žalobcu, že keby nezadal zákazku bez postupu verejného obstarávania hrozil by vznik škody aj na zdraví ľudí. Podľa názoru krajského súdu zmena času začatia ostrej prevádzky uvedenej budovy Urgentu, nemá zásadný vplyv na skutočnosť, že by nebolo možné použiť niektoré z postupov verejného obstarávania. Súd zo spisového materiálu zistil, že k spusteniu ostrej prevádzky došlo 23.06.2014. Žiadosť o súhlas k realizácii verejného obstarávania zo dňa 30.06.2014, žalobca expedoval Ministerstvu zdravotníctva Slovenskej republiky až 03.07.2014. Neobstojí ani tvrdenie žalobcu, že nevedel ani len približne určiť čas začatia ostrej prevádzky nakoľko budova Urgentného príjmu mala byť sfunkčnená najneskôr do 30.06.2014.

5. Ohľadom obáv žalobcu z hrozby vzniku škody na zdraví ľudí, krajský súd sa stotožnil s argumentáciou žalovaného, že zákon zohľadňuje aj možnosť postupu v prípade takej mimoriadnej udalosti, akou je situácia bezprostredne ohrozujúca život, alebo zdravie ľudí a to v ustanovení § 58 pís. c) zákona o verejnom obstarávaní, kedy by bolo možné za splnenia zákonných podmienok použiť priame rokovacie konanie. Ďalšie súvisiace zákazky sa zadávajú postupmi verejného obstarávania z využitím zrýchlených postupov ak je to možné. Verejný obstarávateľ je však v prípade použitia priameho rokovacieho konania povinný odôvodniť splnenie relevantných podmienok, ktoré ho oprávňujú použiť priame rokovacie konanie. Podmienky, ktoré splnenie umožňuje verejnemu obstarávateľovi použiť priame rokovacie konanie, ustanovuje aj judikatúra Súdneho dvora Európskej únie.

6. S poukazom na § 149 ods. 1 písm. a) zákona o verejnom obstarávaní, v zmysle ktorého je výška pokuty obligatórne stanovená vo výške 5 % súčtu zmluvných cien, v danom prípade v celkovej výške 251 524,49 € s DPH, krajský súd konštatoval, že sankcia za správny delikt je v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia stanovená pevne, a teda nie je možné výšku pokuty moderovať.

7. Krajský súd vzhľadom k uvedenému dospel k záveru, že žalovaný dostatočne zistil skutkový stav veci a tento po právnej stránke správe posúdil a vysporiadal sa zo všetkými argumentami uvedenými žalobcom v jeho odvolaní. Napadnuté rozhodnutie bolo z pohľadu žalobných dôvodov v súlade so zákonom a nakoľko námietky žalobcu neodôvodňujú zrušenie napadnutého rozhodnutia žalobu v celom rozsahu podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „S. s. p.“) zamietol. O trovách konaní súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 S. s. p. tak, že žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko žalobca nebol v konaní úspešný.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenia

8. Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote žalobca kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. g/ a h/ S. s. p., v ktorej uviedol, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a krajský súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu.

9. V kasačnej sťažnosti sťažovateľ uviedol, že krajský súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že argument žalobcu ohľadne neúplného výroku neobstojí, pričom poukázal na skutočnosť, že výrok rozhodnutia odvolacieho orgánu neobsahuje spôsob, miesto, čas, spôsob konania ako aj popis skutku ak potvrdzuje rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu. V tejto súvislosti sťažovateľ poukázal na tú skutočnosť, že ani rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu neobsahuje vôbec miesto a čas skutku a teda uvedenú skutočnosť mal žalovaný vo výroku svojho rozhodnutia zohľadniť.

10. Sťažovateľ ďalej poukázal na skutočnosť, že má dve pracoviská - na Rastislavovej 43 a na Triede SNP 1. Čas spáchania skutku vo výroku úplne absentuje. Taktiež podľa sťažovateľa v napadnutom rozhodnutí absentuje popis skutku, za ktorý správny orgán uložil sankciu a táto skutočnosť spôsobuje neurčitost' a nezrozumiteľnosť výroku rozhodnutia. Poukázal pritom na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžo/4/2010 zo dňa 31.08.2010.

11. Podľa sťažovateľa sa krajský súd v napadnutom rozsudku vôbec nezaoberal listinným dôkazom - uznesenie zo dňa 15.7.2015 ČVS: ORP - 499/4-VYS-KE-2015 vydané Okresným riaditeľstvom Policajného zboru, odboru kriminálnej polície. Závery vyšetrovania podľa sťažovateľa podporujú jeho tvrdenia, že v predmetnom prípade aplikoval analogický postup zadávania zákazky pri splnení podmienky pre použitie priameho rokovacieho konania.

12. Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby kasačný súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie napadnuté žalovaného zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie, a prizná mu náhradu trov konania.

13. Žalovaný sa vyjadril ku kasačnej sťažnosti a uviedol, že z výroku napadnutého rozhodnutia jednoznačne vyplývajú údaje o tom, akého porušenia zákonných povinností sa žalobca dopustil, o aké služby išlo, porušenie zákona bolo jasne právne kvalifikované označením príslušného ustanovenia zákona, vo výrokovej časti bolo tiež rozhodnuté o sankcii za spáchanie správneho deliktu a povinnosti žalobcu zaplatiť uloženú pokutu v stanovenej lehote na určený účet. Žalovaný má za to, že v konaní 4Sžo/4/2010 išlo o okolnosti, ktoré nie je možné analogicky uplatniť pre tento prípad. Podľa žalovaného výrok napadnutého rozhodnutia spĺňa všetky formálne obsahové náležitosti vyžadované § 47 ods. 2

Správneho poriadku. Žalovaný navrhol, aby kasačný súd zamietol kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú.

III.

Konanie na kasačnom súde

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len "najvyšší súd") ako súd kasačný [§ 438 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len "S. s. p."), po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania zastúpený v súlade s ustanovením § 449 ods. 1 S. s. p., bez nariadenia pojednávania (§ 455 S. s. p.) preskúmal rozsudok krajského súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 453 ods. 1 S. s. p.) a jednomyselne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná.

15. Kasačný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia - 22.8.2019 bol vyhlásený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke NS SR www.nsud.sk (§ 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

16. Kasačný súd po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Bratislave preskúmal rozsudok správneho súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie mu predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa správny súd vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

17. Podľa § 2 ods. 1 a 2 S. s. p., v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

18. Podľa § 6 ods. 1 S. s. p. správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

19. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu bolo posúdenie, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúce vydaniu napadnutého rozhodnutia.

20. Z pripojeného administratívneho spisu má kasačný súd za preukázané, že prvostupňový orgán verejnej správy začal správne konanie vo veci uloženia pokuty z úradnej povinnosti na základe výsledku kontroly a zistení uvedených v Protokole o výsledku kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní č. 8651-7000/2014-OK/6 zo dňa 05.11.2014, ktorý bol zápisnične prerokovaný dňa

11.12.2014. Kontrola predmetného verejného obstarávania bola vykonaná na základe poverenia predsedníčky úradu zo dňa 18.09.2014. Z Protokolu o výsledku kontroly vyplýva, že kontrolovaný zadal predmet zákazky formou objednávky č. ON1401332 zo dňa 30.05.2014 na upratovacie služby. Uvedené služby kontrolovaný v objednávke špecifikoval ako : „Upratovanie budovy urgentného príjmu cena 1m/1,8933 eur + DPH“. Na základe objednávky sú kontrolovanému poskytované upratovacie služby nepretržite odo dňa 01.06.2014 až do dňa vyhotovenia tohto protokolu. Z vyjadrenia kontrolovaného vyplýva, že kontrolovaný plánuje plnenie predmetu zákazky zadávať na základe objednávky až do dňa vyhlásenia verejného obstarávania, resp. do jeho ukončenia a uzatvorenia zmluvy s úspešným uchádzačom. Podľa bodu 1 Protokolu o výsledku kontroly, pri kontrole postupu zadávania objednávky na upratovacie služby vykonané v budove Urgentného príjmu Univerzitetnej nemocnice L. Pasterura Košice postupoval účastník konania v rozpore so základnými povinnosťami verejného obstarávateľa upravenými v § 9 ods. 1, ods. 3 zákona o verejnom obstarávaní, keď zadal objednávku na poskytnutie služieb na predmet zákazky bez použitia postupov, zadávania zákaziek podľa zákona o verejnom obstarávaní, čím sa v jeho povinnosti uzavrie zmluvu podľa zákona o verejnom obstarávaní. Žalobca (kontrolovaný) zadal zákazku s predmetom upratovanie budovy Urgentného príjmu spoločnosti L. P. Servis s. r. o. na základe prieskumu trhu. Prieskum trhu uskutočnil účastník konania v období od 15.05.2014 do 19.05.2014. Na základe výsledkov prieskumu trhu z dôvodov najnižšej ponúknutej ceny zadal účastník konania objednávku na predmet zákazky priamo spoločnosti L. P. Servis s. r. o..

21. Kontrolovaný v písomnom vyjadrení k podkladu pre rozhodnutie uviedol, že ako verejný obstarávateľ sa nechcel vyhnúť povinnosti uzavrieť zmluvu bez použitia postupov zadávania zákaziek v zmysle zákona o verejnom obstarávaní. Pre vypísanie verejnej súťaže potreboval presne, vecne a transparentne vyšpecifikovať opis predmetu zákazky, aby potom nebol zo strany uchádzačov dôvod na použitie revízných postupov. Ďalej uviedol, že pri odovzdávaní budovy v mesiaci jún 2014 nevedel presne špecifikovať cenu upratovania ani rozsah dezinfekčných služieb, harmonogram a periodicitu upratovania. Argumentoval tým, že pri vypísaní verejnej súťaže sa jednalo o upratovanie novopostavenej budovy, ktorá spĺňa najnovšie stavebné, technické a technologické normy. V budove sa nachádza chladenie, klimatizácia, výtahy a pristávacia plocha pre vrtuľník, pričom vo väčšine priestorov sú aplikované antibakteriálne nátery, ktoré je potrebné pravidelne dezinfikovať. Ku chodu Urgentného príjmu bolo nevyhnutne zabezpečiť upratovacie služby, nakoľko si to vyžadovala ostrá prevádzka.

22. Orgán verejnej správy prvého stupňa po skončení kontroly vydal rozhodnutie č.32741/2015, č. sp. 640-3000/205 zo dňa 25.03.2015, ktorým uložil žalobcovi pokutu vo výške 12 576,22 €, podľa ustanovenia § 149 ods. 1 písm. a) zákona o verejnom obstarávaní zato, že sa vyhol povinnosti uzavrieť zmluvu podľa zákona o verejnom obstarávaní, spôsobom alebo postupom ustanoveným zákonom o verejnom obstarávaní tým, že zadal objednávku na upratovacie služby vykonané v budove Urgentného príjmu Univerzitetnej nemocnice L. Pasteura Košice bez použitia postupov zadávania zákaziek podľa zákona o verejnom obstarávaní, čím postupoval v rozpore so základnými povinnosťami verejného obstarávateľa. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca rozklad o ktorom rozhodol žalovaný tak, že zamietol rozklad žalobcu a potvrdil rozhodnutie orgánu verejnej správy prvého stupňa.

23. Podľa § 6 ods. 1 Zákona o verejnom obstarávaní Verejný obstarávateľ na účely tohto zákona je

- a) Slovenská republika zastúpená svojimi orgánmi,
- b) obec,
- c) vyšší územný celok,
- d) právnická osoba, ktorá spĺňa požiadavky podľa odseku 2,
- e) združenie právnických osôb, ktorého členom je aspoň jeden z verejných obstarávateľov uvedených v písmenách a) až d),
- f) právnická osoba, v ktorej verejný obstarávateľ podľa písmena a) až d) vykonáva priamu alebo nepriamu výlučnú kontrolu.

24. Podľa § 6 ods. 2 Zákona o verejnom obstarávaní právnická osoba podľa odseku 1 písm. d) je osoba založená alebo zriadená na osobitný účel plnenia potrieb všeobecného záujmu, ktoré nemajú priemyselný alebo obchodný charakter, a

- a) je úplne alebo z väčšej časti financovaná verejným obstarávateľom podľa odseku 1 písm. a) až d),
- b) je kontrolovaná verejným obstarávateľom podľa odseku 1 písm. a) až d) alebo
- c) verejný obstarávateľ podľa odseku 1 písm. a) až d) vymenúva alebo volí viac ako polovicu členov jej riadiaceho orgánu alebo kontrolného orgánu.

25. Podľa § 9 ods. 1-3 Zákona o verejnom obstarávaní základné povinnosti verejného obstarávateľa a obstarávateľa:

- (1) Verejný obstarávateľ a obstarávateľ sú povinní pri zadávaní zákaziek postupovať podľa tohto zákona.
- (2) Ak verejný obstarávateľ vykonáva niektorú z činností podľa § 8 ods. 3 až 9, postupuje pri zadávaní zákazky súvisiacej s vykonávaním tejto činnosti podľa pravidiel a postupov verejného obstarávania ustanovených pre obstarávateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.
- (3) Pri zadávaní zákaziek sa musí uplatňovať princíp rovnakého zaobchádzania, princíp nediskriminácie uchádzačov alebo záujemcov, princíp transparentnosti a princíp hospodárnosti a efektívnosti.

26 Podľa § 149 ods. 1 písm. a/ zákona o verejnom obstarávaní úrad uloží verejnému obstarávateľovi alebo obstarávateľovi pokutu vo výške 5 % zmluvnej ceny, ak sa vyhol povinnosti uzavrieť zmluvu alebo koncesnú zmluvu podľa tohto zákona, spôsobom alebo postupom ustanoveným týmto zákonom, alebo ak uzavrel zmluvu rokovacím konaním bez splnenia podmienok na jeho použitie.

27. Podľa § 153 ods. 1 Zákona o verejnom obstarávaní všeobecný predpis o správnom konaní sa nevzťahuje na konania podľa tohto zákona, okrem konania podľa § 130, § 132 ods. 3, § 134 ods. 2, § 134d ods. 1, § 146d a § 149.

28. Podľa § 47 ods. 1 a 2 Správneho poriadku rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu. Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

29 Kasačný súd námietky sťažovateľa ohľadom väd výroku prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu a následnej nesprávnej konvalidácie týchto väd žalovaným v napadnutom rozhodnutí, čo nesprávne vyhodnotil ako zákonné krajský súd, považuje za dôvodné.

30. Kasačný súd poukazuje na to, že prvostupňové, ako aj druhostupňové správne konanie tvorí jeden celok. Preto aj pre odvolacie konanie (resp. rozkladové konanie) platia základné zásady správneho konania, ktoré sú zakotvené v ustanovení § 3 ods. 1 až 4 Správneho poriadku. Odvolací správny orgán je povinný zrušiť alebo zmeniť každé nezákonné správne rozhodnutie. V tejto súvislosti kasačný súd poznamenáva, že už samotné rozhodnutie orgánu verejnej správy 1. stupňa trpí vadami spôsobujúce jeho nezákonnosť, nakoľko v ňom absentuje popis skutku s uvedením miesta, času a konkrétneho spôsobu jeho spáchania, poprípade i uvedenia iných skutočností, ktoré sú potrebné k tomu, aby nemohol byť zamenený s iným.

31. Z hľadiska ustálenej súdnej praxe považuje kasačný súd za potrebné zdôrazniť, že výrok rozhodnutia o postihu za správny delikt musí obsahovať popis skutku s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, poprípade i evidencie iných skutočností, ktoré sú potrebné k tomu, aby nemohol byť zamenený s iným. Výrok rozhodnutia predstavuje najdôležitejšiu časť rozhodnutia, lebo sú v ňom určené konkrétne práva a povinnosti účastníkov konania. Musí byť preto určitý a konkrétny, aby nevznikli pochybnosti o tom, čo bolo predmetom správneho konania. V prípade, že správny orgán neuvedie tieto náležitosti do výroku svojho rozhodnutia, poruší tým ustanovenie § 47 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní.

32. Najvyšší súd Slovenskej republiky vo viacerých svojich rozhodnutiach judikoval, že výrok rozhodnutia o postihu za iný správny delikt musí obsahovať popis skutku s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, poprípade aj evidencie iných skutočností, ktoré sú potrebné k tomu, aby nemohol byť zamenený s iným. Ak správny orgán neuvedie tieto náležitosti do výroku svojho rozhodnutia, porušil ust. § 47 ods. 2 Správneho poriadku (rozsudok Najvyššieho súdu SR zo 6. marca 2008, sp. zn. 8Sžo/28/2007, publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a súdov SR 1/2014, v časopise ZSP pod č. 69/2008, rozsudok Najvyššieho súdu SR z 5. novembra 2009, sp. zn. 3Szd/9/2009, obidva uverejnené aj v publikácii Judikatúra vo veciach iných správnych deliktov, zostavená JUDr. Evou Babjakovou, CSc. a JUDr. Jeannette Hajdinovou, vydané v decembri 2017).

33. Vymedzenie predmetu konania vo výroku rozhodnutia o správnom delikte musí spočívať v špecifikácii deliktu tak, aby sankcionované konanie nemohlo byť zameniteľné s iným konaním a tento záver má oporu priamo v ustanovení § 47 ods. 2 Správneho poriadku. Taktiež je potrebné uviesť, že záver o nevyhnutnosti úplnej špecifikácie príslušného správneho deliktu z hľadiska vecného, časového a miestneho plne korešponduje i s medzinárodným záväzkom Slovenskej republiky, pretože i na rozhodovanie o správnych deliktach je potrebné aplikovať požiadavky článku 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach a základných slobodách. Z článku 6 ods. 1 Dohovoru vyplýva, že veci priestupkové a taktiež veci správnych deliktov je potrebné považovať v zmysle ustálenej štrasburskej judikatúry za veci, ktoré majú charakter konania o trestnom obvinení. Vo všetkých veciach, ktoré je možné subsumovať pod pojem „veci trestného charakteru“ musí mať osoba, proti ktorej sa vedie konanie, možnosť domôcť sa práva na spravodlivý proces v zmysle článku 6 Dohovoru. Správne delikty sú svojou povahou najbližšie práve priestupkom. V oboch prípadoch ide o súčasť tzv. správneho trestania, o postih správnych orgánom za určité nedovolené konanie (či opomenutie).

34. Zákonná úprava je jednoznačná napr. pokiaľ ide o konanie o trestných činoch, pretože podľa trestného zákona musí výrok rozsudku presne označovať trestný čin, ktorého sa týka, a to nielen zákonným pomenovaním a uvedením príslušného zákonného ustanovenia, ale aj uvedením miesta, času a spôsobu spáchania, poprípade i iných skutočností potrebných, aby skutok nemohol byť zamenený s iným. Pri správnych deliktach takéto jednoznačné vymedzenie výroku rozhodnutia v právnej úprave nie je a odkazuje tu len na správny poriadok (§ 47 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb.), teda vymedzenie predmetu konania vo výroku rozhodnutia o správnom delikte musí spočívať v špecifikácii deliktu tak, aby sankcionované konanie nebolo zameniteľné s iným konaním. Tento záver je vyvoditeľný z ustanovenia § 47 ods. 2 Správneho poriadku. Rozhodnutie správneho orgánu o uložení pokuty vo výške 12 576,22 Eur je potrebné, vzhľadom na uvedené, považovať za rozhodnutie trestného charakteru a takýmto rozhodnutím je teda i rozhodnutie o správnom delikte, a preto je nevyhnutné vymedziť presne vo výrokovej časti, za aké konkrétne konanie je subjekt postihnutý. Takáto požiadavka podrobnosti je nevyhnutná pre celé sankčné konanie, a to predovšetkým z dôvodu vylúčenia prekážky litispendencie, dvojitého postihu pre rovnaký skutok, pre vylúčenie prekážky veci rozhodnutej, pre určenie rozsahu dokazovania (obdobne rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžo/238/2009 zo dňa 19. mája 2010).

35. Vzhľadom na uvedené kasačný súd uvádza, že výrok rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu nespĺňa požiadavky o určitosti, konkrétnosti a zrozumiteľnosti výroku a správny delikt spáchaný žalobcom nevymedzuje dostatočne na to, aby nebol zameniteľný s iným skutkom.

36. Vzhľadom na vyššie uvedené kasačný súd uvádza, že výrok rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu ako aj žalovaného nespĺňa požiadavky uvedené v ust. § 47 ods. 2 Správneho poriadku, a to, že neobsahuje konkrétne uvedenie času a miesta, t.j. kedy malo dôjsť k spáchaniu správneho deliktu a rovnako nie je konkretizované miesto spáchania správneho deliktu vzhľadom na kasačné námietky, že žalobca má dve pracoviská. Vo výroku správnych rozhodnutí je uvedené: „účastníkovi konania sa ukladá pokuta v celkovej výške 12 576,22 €, podľa ustanovenia § 149 ods. 1 písm. a) zákona o verejnom obstarávaní“ za to že sa vyhol povinnosti uzavrieť zmluvu podľa zákona o verejnom obstarávaní, spôsobom alebo postupom ustanoveným zákonom o verejnom obstarávaní tým, že zadal objednávku na upratovacie služby vykonané v budove Urgentného príjmu Univerzitnej nemocnice L. Pasteura Košice bez použitia postupov zadávania zákaziek podľa zákona o verejnom obstarávaní, čím postupoval v rozpore so základnými povinnosťami verejného obstarávateľa upravenými v § 9 ods. 1 zákona o verejnom obstarávaní“ čo však podľa názoru kasačného súdu nespĺňa požiadavky o určitosti, konkrétnosti a zrozumiteľnosti výroku rozhodnutia. Z uvedených dôvodov je rozhodnutie prvostupňového ako i druhostupňového správneho orgánu v tejto časti výroku nezrozumiteľné a nepreskúmateľné, čo je dôvod pre zrušenie napadnutého správneho rozhodnutia. V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5SŽ/66/1998 zo dňa 30. septembra 1998, ktorý uviedol, že „Výrok rozhodnutia je jadrom celého rozhodnutia, ktorým sa určujú konkrétne práva a povinnosti účastníkov správneho konania. Musí v presnej, stručnej a úplnej formulácii vyjadriť záver správneho orgánu o otázke, ktorá je predmetom rozhodnutia. Požiadavku určitosti, presnosti a zrozumiteľnosti výroku treba dôsledne rešpektovať aj pri vydávaní rozhodnutia odvolacieho orgánu“.

37. Vzhľadom na vyššie uvedené tak možno uzavrieť, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť výroku, čo je dôvodom na zrušenie rozhodnutia žalovaného postupom podľa ust. § 191 ods. 1 písm.g) SSP, nakoľko došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred správnym orgánom a to konkrétne k porušeniu ust. § 47 ods. 1, 2 Správneho poriadku - zákona č. 71/1967 Zb., ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci samej. Kasačný súd poukazuje na to, že, v prípade žaloby vo veciach správneho trestania, nie je správny súd viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby s poukazom na ust. § 195 písm. a) až e) SSP, čo ale nebol prípad v tejto veci, žalobca neurčitost' výroku prvostupňového rozhodnutia orgánu verejnej správy namieta (aj keď vo vzťahu k rozhodnutiu žalovaného ako odvolacieho orgánu) a tak isto túto námietku vzniesol aj v rámci kasačnej sťažnosti. V ďalšom konaní žalovaný s poukazom na ust. § 469 SSP zabezpečí, aby výrok rozhodnutia prvostupňového orgánu verejnej správy bol dostatočne určitý z hľadiska požiadaviek na jeho úplnú identifikáciu, tak ako je uvedené v odôvodnení tohto rozsudku.

38. Pokiaľ si teda krajský súd tieto vady napadnutého rozhodnutia žalovaného nevšimol, dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že rozsudok krajského súdu je potrebné podľa § 462 ods. 2 S. s. p. zmeniť tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

39. O nároku sťažovateľa na náhradu trov konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 a 2 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP a § 175 ods. 1 SSP, tak, že úspešnému sťažovateľovi priznal voči neúspešnému žalovanému nárok na úplnú náhradu trov konania na krajskom súde a kasačnom súde.

40. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.